

71 Добрѣк ми стана че са наскрѣбихъ,
За да научъ повелѣнїѧ ти.

72 Закона-тѣ на уста-та ти є за мене по добрѣ
Сѣты тысячы злато и сребро.

Іодз.

73 Твои-тѣ рѣцѣ ма направихъ, и създадохъ:
Браздми ма, и ще научъ заповѣди-ти ти.

74 Които ти са болѣ ще ма видатъ и ще са зарадѣватъ,
Зашото уповахъ на слово-то ти.

75 Познавамъ, Господи, че твои-тѣ сѫ правда,
И споредъ вѣрностъ-тѣ си наскрѣбила си ма.

76 Твоя-та милостъ нека ми бѫде утѣшеніе
Споредъ слово-то ти къмъ твой-тѣ рабъ.

77 Да дойде вѣръхъ мене милосърдіе-то ти, за да живѣя:
Зашото твой-тѣ законъ є наслажденіе мое.

78 Да са постыдатъ горди-ти, зашото искатъ неправедно
да ма прѣваријатъ:

Но азъ ще са почавамъ въ твои-ти закѣшаніа.

79 Да са варилъ при мене които ти са болѣ,
И които познаватъ твои-ти свидѣтелства.

80 Нека бѫде сърдце-то ми чисто въ повелѣнїѧ ти,
За да са не посрамиј.

Кафз.

81 Прѣмира дѣша-та ми за твоє-то спасеніе:
На твоє-то слово са надѣя.

82 Сочи-ти ми изнемощихъ за слово-то ти,
И говориј: Кога ще ма утѣшишъ?

83 Зашото станжихъ като мѣхъ въ дымъ:
Но твои-ти повелѣнїа не закревихъ.

84 Колко сѫ дни-ти на твой-тѣ рабъ?
Кога ще направишъ сѫдъ противъ гонители-ти ми?

85 Горди-ти ми ископахъ гамы,